دریچه

پرونده «سوگند» در کمیته فوریت‌ها

معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش‌وپرورش با اشاره به رسیدگی به موضوع پرونده سوگند صیادی، دانش‌آموز کرمانشاهی گفت: «کمیته تخصصی فوریت‌های وزارتخانه در سطوح مختلف در حال رسیدگی هستند و همکاری لازم و متقابل هم با قوه قضاییه طبق روال و سازوکار خود در جریان است». مرگ تلخ سوگند صیادی دانش‌آموز کرمانشاهی، پرسش‌هایی را درباره نقش خانواده و نظام آموزشی در تربیت عاطفی و آگاه‌سازی کودکان و نوجوانان و اهمیت توجه به دوره بلوغ ایجاد می‌کند که در این خصوص صادق حسین‌زاده ملکی، معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش‌وپرورش، اعلام کرد: «این حوادث علاوه بر بررسی مصداقی، نیازمند ریشه‌یابی هستند. در بررسی این موضوعات باید عالمانه‌تر، تخصصی‌تر و فنی‌تر عمل کنیم. این مسائل بسیار حساس هستند و از طرف دیگر با آبروی خانواده‌ها ارتباط دارند، لذا طرح چنین موضوعاتی در رسانه‌ها نیازمند ملاحظات خاص خود است.»

حسین‌زاده ملکی در پاسخ به پرسشی درباره ورود آموزش‌وپرورش به موضوع بلوغ جسمی و جنسی دانش‌آموزان و ضرورت آموزش‌های آگاهانه در این زمینه گفت: «یکی از موضوعاتی که با آن مواجه هستیم و برای آن پروتکل و آموزش‌هایی داریم، مسئله سن بلوغ است. در سال‌های ابتدایی و سال‌های منتهی به سن بلوغ دختران و پسران، توجه بیشتری در آموزش و پرورش صورت می‌گیرد. در ساماندهی نیروها، تخصیص مربی، مشاور و نیروهای کیفیت‌بخشی نیز تلاش شده است تمرکز بیشتری بر این دوره وجود داشته باشد. آموزش‌هایی هم در این زمینه ارائه می‌شود؛ البته این آموزش‌ها حتما باید توسعه یابد و تقویت شود.»

معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش‌وپرورش با اشاره به فعالیت خط مشاوره ۱۵۷۰ افزود: «این خط به‌طور خاص برای فوریت‌های روانی و اجتماعی دانش‌آموزان فعال است و در موارد متعددی توانسته جان دانش‌آموزان را نجات دهد. خانواده‌ها، دانش‌آموزان و اولیای مدرسه در موارد خاصی که از طریق سازوکارهای معمول مراکز مشاوره امکان حل‌وفصل مسئله وجود ندارد، می‌توانند با شماره ۱۵۷۰ تماس بگیرند و از خدمات آن بهره‌مند شوند.»

اصل و شرح

استفاده از ظرفیت زمان

مدیرکل دفتر برنامه‌ریزی آموزش عالی وزارت علوم با اشاره به اینکه اثر تأخیر در شروع ترم قابل رصد، شناسایی و اصلاح است، بیان می‌کند: «اگرچه دانشجویان نوورود با تأخیر تحصیل خود را آغاز کرده‌اند، اما می‌توان از ظرفیت باقیمانده ترم نخست استفاده کرد. علاوه بر این، امکان پیش‌بینی دامنه‌ای از انعطاف برای زمان آغاز ترم آینده نیز وجود دارد؛ به‌گونه‌ای که در صورت پایان زودتر ترم جاری، بتوانند ترم دوم را در اواخر بهمن یا اوایل اسفند آغاز کنند. همچنین می‌توان از برخی ظرفیت‌های زمانی، از جمله کاهش زمان بین کلاس‌ها و امتحان یا همان فرجه، شروع سریع ترم بعد، ادامه تدریس تا روزهای نزدیک به تعطیلات نوروز و ادامه فعالیت آموزشی تا تیرماه، برای جبران زمان از دست‌رفته استفاده کرد.»

ترم کوتاه ترم اولی‌ها

برنامه‌ریزی برای نیمسال نخست دانشجویان جدید به دانشگاه‌ها سپرده شده است

جامعه امروز

محمد سرابی | روزنامه‌نگار | آغاز سال تحصیلی از اول آذر به جای اول مهر، اتفاقی کم‌سابقه است. بیشتر زمان نیمسال اول از دست رفته است و یک‌ماه و نیم دیگر امتحانات شروع می‌شود. حالا این پرسش جدی پیش روی دانشگاه‌ها و دانشجویان قرار گرفته است که در مدت باقیمانده تا پایان ترم، چه برنامه‌ای برای جبران این عقب‌ماندگی آموزشی دانشجویان ترم اولی اجرا خواهد شد؟ وزارت علوم، تحقیقات و فناوری برای برگزاری حضوری ترم اول در زمان باقیمانده اصرار جدی دارد و برای همین هم ابلاغیه‌ای به دانشگاه‌ها فرستاده است تا خودشان برای رفع اثر تأخیر برنامه‌ریزی کنند. در همین زمینه با محمد جوادی‌پور، مدیرکل دفتر برنامه‌ریزی آموزش عالی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری گفت‌وگو کردیم و از او پرسیدیم که چطور می‌شود ۶۰ روز تأخیر را جبران کرد.

برنامه‌ریزی مخصوص هر دانشگاه

ابوالفضل واحدی، معاون آموزشی وزارت علوم، پس از اعلام نتایج نهایی آزمون سراسری سال ۱۴۰۵ از سوی سازمان سنجش آموزش کشور، در نامه‌ای خطاب به رؤسای دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی دولتی و غیردولتی اعلام کرد که دانشگاه‌ها موظف هستند متناسب با شرایط و اقتضائات خود، برنامه‌ریزی آموزشی منسجمی برای دانشجویان کارشناسی انجام دهند و چهار محور «کاهش متناسب واحدهای ارائه شده»، «رعایت ساعات قانونی آموزشی»، «انعطاف‌پذیری در تقویم آموزشی» و «تمهیدات آزمون‌های پایانی» را در برنامه‌های خود لحاظ کنند. با این حساب دانشگاه‌ها می‌توانند از تعداد واحدهای درسی دانشجویان کارشناسی بکاهند ولی باید میزان مجموع ساعت‌های تدریس را حفظ کنند.

به دانشگاه‌ها اطمینان داریم

واگذاری برنامه‌ریزی به خود دانشگاه‌ها نشانه چیست؟ آیا وزارتخانه به توان مدیریتی دانشگاه‌ها تا این حد اطمینان دارد؟ محمد جوادی‌پور، مدیرکل دفتر برنامه‌ریزی آموزش عالی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، در این‌باره به همشهری می‌گوید: «مجموعه مدیران وزارت علوم معتقدند دانشگاه‌های کشور از توانمندی و ظرفیت لازم برای مدیریت چنین شرایطی برخوردارند و می‌توانند در موقعیت‌های مختلف مشکلات خود را حل کنند. ستاد وزارت علوم نیز پشتیبان دانشگاه‌ها خواهد بود. مقصود این است که دانشگاه‌ها با وجود سپری شدن دوماه از سال تحصیلی، امکان اجرای برنامه‌های آموزشی را فراهم کنند، ترم جاری در زمان مقرر به پایان برسد و ترم دوم نیز در همان زمان همیشگی آغاز شود.» او با تأکید بر استقلال دانشگاه‌ها در تعیین تقویم آموزشی بیان می‌کند: «همین امسال برخی دانشگاه‌ها از ۲۱ شهریور، برخی از ۲۸ شهریور و برخی دیگر از ۴ مهر فعالیت آموزشی خود را آغاز کرده‌اند. این موضوع نشان می‌دهد دامنه‌ای از انعطاف برای آغاز سال تحصیلی در کشور وجود دارد و دانشگاه‌ها متناسب با شرایط و مسائل خود درباره زمان شروع کلاس‌ها تصمیم می‌گیرند.»

ترمی برای آموزش و آشنایی

مدیرکل دفتر برنامه‌ریزی آموزش عالی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری می‌گوید: «با توجه به شرایط ویژه امسال، از جمله وقوع جنگ تحمیلی و برگزاری دیرهنگام آزمون سراسری، از همان ابتدا مشخص بود که مهر و آبان را از دست خواهیم داد. مشابه چنین شرایطی در سال‌های گذشته نیز سابقه داشته است.» محمد جوادی‌پور تأکید می‌کند: «برخی دانشگاه‌ها قصد داشتند پذیرش دانشجویان نوورود را به ترم آینده موکول کنند، اما با این موضوع موافقت نکردیم. اعلام کردیم دانشجویان حتما در همین ترم واحد درسی داشته باشند. تأکید ما این بود که دانشجو از همین ترم وارد فضای دانشگاه شود، با محیط آموزشی آشنا شود و هرچند با تعداد واحد کمتر، تحصیل خود را آغاز کند؛ حتی اگر تعداد واحدها کمتر از حداقل پیش‌بینی‌شده در قانون باشد.»

داده نما

بچه‌های اتیسم زیر چتر حمایت

رشد توانمندی‌های افراد دارای اختلال طیف اتیسم با مداخله سازمان بهزیستی ممکن می‌شود

۷ هزار نفر
تعداد افراد دارای اختلال طیف اتیسم دریافت‌کننده خدمات بهزیستی

۱۳ مرکز
مراکز تعیین شده برای استراحت و سفر خانواده‌های بچه‌های اتیسم

سال ۱۳۸۴
آغاز توجه تخصصی و مداخله ویژه برای دانش‌آموزان طیف اتیسم

۱۴ سالگی
حداقل سن استفاده از خدمات مراکز روزانه ویژه اتیسم

صفحه‌آرا: حامد یزدانی

خرید پرنده برای آزادی

ویدئویی از بازار ساری در فضای مجازی منتشر شده که اقدام متفاوت یک مشتری، توجه کاربران را جلب کرد. این مرد چند پرنده وحشی را خریداری کرد و به جای اینکه آنها را به خانه ببرد، پس از پرداخت هزینه، آنها را آزاد کرد تا دوباره به آسمان برگردند. این اقدام با واکنش مثبت کاربران همراه شد و بسیاری از مخاطبان از رفتار این مشتری به‌عنوان نمونه‌ای از مهربانی با حیوانات یاد کرده‌اند. شاید هزینه خرید این پرندگان چندان زیاد نبوده، اما نتیجه این تصمیم برای پرنده‌هایی که در قفس گرفتار شده بودند، بازگشت به آزادی بود. این ویدئو بار دیگر توجه‌ها را به موضوع خرید و فروش و اسارت پرندگان وحشی جلب کرده است تا شاید قدمی کوچک برای فرهنگسازی برداشته شود.

کارگران طلایی با جیب خالی

روایت زندگی کارگران زعفران؛ از دستمزد ناچیز روزانه تا دورهمی‌های زنانه و خانوادگی برای برداشت

گزارش

رابعه تیموری | روزنامه‌نگار | خبری که چندوقت پیش درباره تأخیر یک‌ساعته بازگشایی مدارس شهری و روستایی باخَرز در فصل برداشت زعفران در فضای مجازی حسابی دست به‌دست شد، شاید عجیب و حتی به قول المیرا شریفی‌مقدم، مجری صداوسیما جالب و بامزه به‌نظر برسد، اما آنچه در پس این خبر جریان دارد، حکایت زندگی عبدالله، راضیه و بسیاری از کارگران شهری و روستاهایی است که قطب پرورش زعفران به شمار می‌آیند. کارگرانی که در گل‌چینی و کلاله‌چینی زعفران سررشته پیدا کرده‌اند، در فصل برداشت طلای سرخ حسابی خواهان پیدا می‌کنند و آنقدر سرشان شلوغ می‌شود که اگر زعفران‌کاران نتوانند برای برداشت محصول از آنها کمک بگیرند، باید کوچک و بزرگ خانواده‌های خود را بسیج کنند تا کار روی زمین نماند. عبدالله و راضیه، کارگران ماهر برداشت و پاک کردن گل زعفران شهر باخرز هستند که یکی از شهرهای استان خراسان رضوی و از مراکز پرورش زعفران به‌حساب می‌آید.

دستمزد ناچیز برای یک روز کلاله‌چینی

پیر و جوان شهر باخرز به سحرخیزی عادت دارند، اما دخترها و پسرهای خانواده علیجانی و خانواده‌های دیگری که فرزندانشان از کودکی به چیدن و پاک کردن گل زعفران مشغول هستند، خوب می‌دانند خو کردن به خواب بامدادی و نیمروز، فصل گل‌چینی زعفران را برایشان کم‌صرفه و کم‌درآمد می‌کند. راضیه بزرگ‌ترین دختر خانواده ۸نفره علیجانی و جزو فرزندان آنهاست که از نوجوانی در کلاله‌چینی و پاک کردن زعفران وردست مادرش بوده و حالا در شهر باخرز هیچ گل‌پاک‌کن و کلاله‌چینی به گرد پای او نمی‌رسد، اما امسال تصمیم گرفته به‌جای کارگری روی زمین‌های زمین‌کاران روستا، صاحبکار و کارگر خودش باشد. راضیه می‌گوید: «اواسط آبان که هنوز همه زمین‌های زعفران شهر ما به برداشت نرسیده‌اند و گل زعفران زیاد نیست، دستمزد کلاله‌چینی هر کیلو گل زعفران ۲۰۰هزار تومان بود. حالا که گل زیاد و کارگر کلاله‌چین کمتر شده، زعفران‌کاران برای پاک کردن هر کیلو گل ۲۵۰ تا ۳۵۰ هزار تومان دستمزد می‌دهند.» حتی کارگر تر و فرزی مثل راضیه هم نمی‌تواند روزی بیشتر از ۲ کیلو گل زعفران را کلاله‌چینی کند: «پاک کردن زعفران، پا و کمر سالم برایت نمی‌گذارد، ولی درآمد روزانه یک کلاله‌چین بعد از ۱۲ ساعت زانو زدن کنار سینی گل پاک‌کنی بیشتر از ۷۰۰-۶۰۰ هزار تومان نیست.»

دورهمی‌های زنانه و مشکل‌گشا

راضیه در رشته ادبیات دانشگاه پیام نور درس می‌خواند، ولی سرش توی حساب‌وکتاب است و خوب می‌داند که اگر به اندازه خرید روزانه ۲تا۳کیلو گل زعفران سرمایه داشته باشد، از کلاله‌چینی برای دیگران، هر روز حدود ۵۰۰هزار تومان درآمد بیشتری به‌دست می‌آورد: «قیمت هر کیلو گل زعفران پاک نشده ۲میلیون و ۳۰۰هزار تومان تا ۲میلیون و ۷۰۰هزار تومان است و از کلاله‌چینی هر کیلو گل زعفران ۱۲ تا ۱۵گرم زعفران نگینی خشک و حدود ۵ تا ۷گرم هم خامه یا ریشه زعفران به‌دست می‌آید که اگر بخواهی زودتر سرمایه‌ات برگردد و با قیمت فعلی زعفران آنها را بفروشی روزی ۳ تا ۴میلیون تومان دستت را می‌گیرد که بعد از کسر سرمایه‌ات ۵۰۰هزار تومان به درآمد هر روزه‌ات اضافه می‌شود.» چاشنی این کاسبی فصلی کم‌درآمد زنان و دختران باخرزی، دورهمی‌هایی است که با وجود تمام سختی و خستگی‌ها، حسابی به آنها مزه می‌دهد: «برای پاک کردن گل زعفران، همه همسایه‌ها در خانه یکی از اهالی جمع می‌شوند تا با اختلاط، خستگی کار را کمتر کنند. بسیاری از دختران باخرزی دانش‌آموز یا دانشجو هستند، ولی در این روزها درس و دانشگاه را تعطیل می‌کنند و برای کلاله‌چینی به کمک مادرانشان می‌آیند.»

فصل خوش آب و رنگ باخرز

این حساب‌وکتاب کردن‌ها در دفتر و دستک حاج‌رضا معنای دیگری پیدا می‌کند. حاج‌رضا زعفران کار است و از جمع و تفریق هزینه‌های کاشت و برداشت که به‌دنبال هم ردیف می‌کند، به رقمی قابل توجه می‌رسد تا ثابت کند دادن دستمزدهای بیشتر به کارگر گل‌چین و کلاله‌چین برایش به صرفه نیست. حاج‌رضا می‌گوید: «کشت زعفران برای کشاورز و کارگر عایدی چندانی ندارد و سود آن به جیب کسانی می‌رود که زعفران را از کشاورز می‌خرند و صادر می‌کنند یا در بازار زعفران به‌صورت عمده می‌فروشند.» خانواده حاج‌رضا برای کم کردن هزینه‌های برداشت، کمک حالش هستند و در این روزها سر همه آنها حسابی شلوغ است: «حتی پسر و دختر کوچکم که ۹ساله و ۱۱ساله هستند با من و همسرم سر زمین می‌آیند و در چیدن گل زعفران کمک می‌کنند.» با آنکه آبان و آذر پرمشغله‌ترین روزهای مردم باخرز است، به قول حاج‌رضا، خوشبو و رنگ‌ترین روزهای شهرشان هم هست: «یک سال برای دیدن این روزها انتظار می‌کشیم و وقتی زعفران‌های خشک شده و آماده را راهی بازار می‌کنیم خستگی از تنمان درمی‌رود.»

مکث

کار شاق گل‌چینی

در میان ۵خواهر و برادر راضیه که همه آنها کارگر گل‌چین و کلاله‌چین زعفران هستند، عبدالله تیز و بزتر است و به قول خودش، زعفران‌کاران برای کارگرانی مثل او سر و دست می‌شکنند. او و ۳برادرش مثل اغلب مردان باخرزی صبر و حوصله صبح تا شب در خانه ماندن و کلاله‌چینی گل زعفران را ندارند و این کار را به مادر و دخترها می‌سپارند، ولی چیدن گل زعفران را که در سوز سرمای دم سحر هوای کویری باخرز، کاری شاق‌تر از کلاله‌چینی است، خودشان گردن می‌گیرند. عبدالله قلق‌های کاشت و پرورش زعفران را فوت آب است و زعفران‌هایی که او امسال در جعبه چوبی کاشته از محصول زمین زعفران‌کاران عمده باخرز هم مرغوب‌تر از آب درآمده، اما سهم حقابه زمین کشاورزی آنها فقط ۲ساعت است که کفاف کشت زعفران را نمی‌دهد و او و برادرهایش باید در زمین ملاکان کارگری کنند. عبدالله از «کیلویی» دستمزد گرفتن ابایی ندارد، ولی برادرهایش که هنوز به‌اندازه او زیر کار استخوان خرد نکرده‌اند، ترجیح می‌دهند «روزمزد» کار کنند. عبدالله می‌گوید: «آفتاب نباید روی گل زعفران بتابد و از خروسخوان سحر تا دم چاشت باید همه گل‌ها را جمع کنیم.» هر روز تا آفتاب بزند، عبدالله به‌اندازه ۵کیلو گل زعفران جمع می‌کند و از آنجا که مزد چیدن هر کیلو گل زعفران ۲۵۰تا۳۵۰هزار تومان است، او می‌تواند به‌اندازه ۲برابر گل‌چینان روزمزد درآمد داشته باشد. عبدالله می‌گوید: «هر کیلو زعفران نگینی که کلاله (سرگل) خالص است، بیشتر از ۲۵۰میلیون تومان در بازار قیمت دارد، ولی دستمزد کارگر زمین زعفران از همه کارگران روزمزد کمتر است.»

